

**T.C.
PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
TEMEL EĞİTİM ANABİLİM DALI
OKUL ÖNCESİ EĞİTİM BİLİM DALI
TEZSİZ YÜKSEK LİSANS PROJESİ**

**BABALARIN EVDE OYUNA KATILIMI İLE ÇOCUKLARIN
OYUN EĞİLİMLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN
İNCELENMESİ**

ÖZLEM DEDE

Denizli-2022

**T.C.
PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
TEMEL EĞİTİM ANABİLİM DALI
OKUL ÖNCESİ EĞİTİM BİLİM DALI
TEZSİZ YÜKSEK LİSANS PROJESİ**

**BABALARIN EVDE OYUNA KATILIMI İLE ÇOCUKLARIN OYUN
EĞİLİMLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ**

Özlem DEDE

Danışman

Doç. Dr. Atiye ADAK ÖZDEMİR

JÜRİ ÜYELERİ PROJE ONAY SAYFASI

Temel Eğitim Anabilim Dalı, Okul Öncesi Eğitimi Bilim Dalı öğrencisi Özlem DEDE tarafından hazırlanan“Babaların Evde Oyuna Katılımı ile Çocukların Oyun Eğilimleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi” başlıklı Tezsiz Yüksek Lisans Projesi tarafımdan okunmuş, kapsamı ve niteliği açısından Tezsiz Yüksek Lisans Projesi olarak kabul edilmiştir.

Doç. Dr. Atiye ADAK ÖZDEMİR

Danışman

Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Yönetim Kurulu'nun.....tarih
ve /..... sayılı kararıyla onaylanmıştır.

Prof. Dr. Mustafa BULUŞ

Enstitü Müdürü

TEŞEKKÜR

Okul Öncesi Eğitimi Bölümü'nde tezsiz yüksek lisans yapma sürecinde değerli öneri ve eleştirileriyle beni yönlendiren, rehberliğini, zamanını ve bilgisini esirgemeyen kıymetli danışman hocam Doç. Dr. Atiye ADAK ÖZDEMİR' e, çok teşekkür ederim.

Hep yanımda olan eşim Ersin DEDE' ye, kendilerine ayırmam gereken zamanı yüksek lisans için kullanmama rağmen beni anlayan ve bana güç veren çocuklarım Zeynep, Elif, Hüseyin Refik sizlere sonsuz teşekkür ederim.

Özlem DEDE

ETİK BEYANNAMESİ

Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü'nün yazım kurallarına uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmasında; tez içindeki bütün bilgi ve belgeleri akademik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi; görsel, işitsel ve yazılı tüm bilgi ve sonuçları bilimsel ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu; başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda ilgili eserlere bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunduğumu; atıfta bulunduğum eserlerin tümünü kaynak olarak gösterdiğimi; kullanılan verilerde herhangi bir tahrifat yapmadığımı; bu tezin herhangi bir bölümünü bu üniversitede veya başka bir üniversitede başka bir tez çalışması olarak sunmadığımı beyan ederim.

İmza

Özlem DEDE

ÖZET

Babaların Evde Oyuna Katılımı ile Çocukların Oyun Eğilimleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

DEDE, Özlem

Tezsiz Yüksek Lisans Projesi, Temel Eğitim ABD,

Okul Öncesi Eğitimi Bilim Dalı

Proje Danışmanı: Doç. Dr. Atiye ADAK ÖZDEMİR

Ocak 2022, 46 sayfa

Bu araştırmanın amacı erken çocukluk döneminde çocuğu olan babaların oyuna katılımı ile çocukların oyun eğilimleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Bu çalışmada çalışma grubu 2021-2022 eğitim öğretim yılında Denizli ili merkezinde resmi okullarda okula devam eden okul öncesi dönemde çocuğu olan 200 baba oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak "Oyuna Katılım Ölçeği" (Işıkoğlu ve İvrendi,2008),“Oyuna Yönelik Görüşler Anketi”(Bora İvrendi ve Işıkoğlu,2008) ve "Çocuklarda Oyun Oynama Eğilimi Ölçeği" (Keleş ve Yurt, 2017) kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilmiş olan bulgular babaların oyun katılımının yüksek olduğunu ve oyunla ilgili görüşlerinin olumlu olduğunu ortaya koymaktadır. Araştırmadan elde edilen bir diğer sonuç babaların oyunla ilgili olumlu görüşleri arttıkça çocuklarının oyunlarına katılımlarının da arttığını göstermektedir. Araştırma bulgularına göre babaların oyuna yönelik olumsuz görüşleri eğitim durumlarına göre farklılaşmaktadır. Araştırmadan elde edilmiş bir diğer bulguya göre babaların oyun katılımı ile çocukların oyun eğilimleri arasında pozitif yönlü düşük düzeyde ilişki bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Oyun, anne babaların oyuna katılımı, erken çocukluk dönemi, oyun eğilimi

İÇİNDEKİLER

JÜRİ ÜYELERİ PROJE ONAY SAYFASI	iii
TEŞEKKÜR.....	iv
ETİK BEYANNAMESİ	v
ÖZET	vi
İÇİNDEKİLER	vii
TABLolar LİSTESİ.....	ix
BİRİNCİ BÖLÜM: GİRİŞ.....	1
1.1.Problem Durumu	1
1.1.1.Problemler Cümlesi.....	2
1.1.2.Alt Problemler	2
1.2. Araştırmanın Amacı.....	3
1.3. Araştırmanın Önemi.....	3
1.4. Araştırmanın Sınırlılıkları	4
1.5. Sayıtlar	4
1.6. Tanımlar	5
İKİNCİ BÖLÜM: KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR.....	6
2.1. Kuramsal Çerçeve	6
2.1.1. Oyunun Tanımı ve Özellikleri	6
2.1.1.1.Okul öncesi dönemde oyun.....	6
2.1.1.2.Oyunun çocuğun gelişimine etkisi	7
2.1.2.Aile kavramı ve Aile İçinde Babanın Rolü	7
2.1.3.Babanın Çocukların Gelişimine Olan Katkısı	9
2.1.3.1.Babanın dil gelişimi desteklemedeki rolü.	10
2.1.3.2.Babanın bilişsel gelişimi desteklemedeki rolü.	11
2.1.3.3.Babanın sosyal ve duygusal gelişimi desteklemedeki rolü.	11
2.1.3.4.Babanın fiziksel ve motor gelişimi desteklemedeki rolü.	12
2.2.İlgili Araştırmalar.....	12
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: YÖNTEM	15
3.1.Araştırmanın Deseni	15
3.2.Çalışma Grubu	15
3.3.Veri Toplama Araçları	16
3.3.1.Kişisel Bilgi Formu	16
3.3.2.Anne Babaların Oyuna Katılımı Ölçeği	16
3.3.3.Oyun Eğilimi Ölçeği.....	16
3.3.4.Oyuna Yönelik Görüşler Ölçeği.....	16

3.4. Veri Toplama Süreci	17
3.5. Verilerin Analizi	17
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: BULGULAR VE YORUM.....	18
4.1. Babaların Oyun Katılımı ile Çocukların Oyun Eğilimleri Arasında İlişkiyi İncelemek İsteyen Birinci Alt Probleme Ait Bulgular	18
4.2. Babaların Oyuna Yönelik Olumlu Görüş Algıları ile Oyuna Katılımları Arasında İlişkiyi İncelemek İsteyen İkinci Alt Probleme Ait Bulgular.....	18
4.3. Babaların Oyuna Yönelik Olumsuz Görüş Algıları ile Oyuna Katılımları Arasında İlişkiyi İncelemek İsteyen Üçüncü Alt Probleme Ait Bulgular.....	19
4.4. Babaların Eğitim Düzeylerine ve Gelir Algılarına Göre Oyun Görüşlerini İnceleyen Alt Probleme Ait Bulgular	20
BEŞİNCİ BÖLÜM: SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER.....	23
5.1. Öneriler	25
KAYNAKÇA.....	26
EKLER.....	32
ÖZGEÇMİŞ	37

TABLolar LİSTESİ

Tablo 3.1. <i>Çalışmaya katılan babaların demografik bilgileri</i>	15
Tablo 4.1. <i>Ebeveynlerin Oyuna Yönelik Görüşleri, Ebeveyn Oyun Katılımı ve Çocukların Oyun Oynama Eğiliminin Betimleyici İstatistikleri</i>	18
Tablo 4.2. <i>Ebeveynlerin Oyuna Yönelik Olumlu Görüşleri ile Oyun Eğilimi Arasındaki Spearman Korelasyon Analizi</i>	19
Tablo 4.3. <i>Ebeveynlerin Oyuna Yönelik Olumsuz Görüşleri ile Oyun Eğilimi Arasındaki Spearman Korelasyon Analizi</i>	20
Tablo 4.4. <i>Ebeveynlerin Oyuna Katılımı ile Çocukların Oyun Eğilimi Arasındaki Spearman Korelasyon Analizi</i>	20
Tablo 4.5. <i>Ebeveynlerin algıladıkları gelir durumuna göre oyunla ilgili görüşleri farklılaşması için Mann Whitney U analizi</i>	21

BİRİNCİ BÖLÜM: GİRİŞ

Erken çocukluk dönemi çocukların tüm gelişim alanları için çok önemlidir. Çocuklar, nitelikli bilişsel uyarınları deneyimledikleri, zengin dil etkileşimleri, olumlu sosyal-duygusal deneyimler yaşadıkları ve bağımsızlıklarının desteklendiği bir ortamda zaman geçirdiklerinde sağlıklı bir şekilde büyüyecek, öğrenmeye karşı olumlu bir tutum geliştirecek ve geliştireceklerdir. Bu ortam, sağlıklı bir ev ortamı ve nitelikli erken çocukluk eğitimi demektir (Milli Eğitim Bakanlığı [MEB], 2013).

Anne, çocuğun gelişiminden birincil sorumlu kişi olarak kabul edilir. Bu nedenle çocuk gelişimi araştırmasının öncelikli konusu “anne”dir. Ancak araştırmalar, babaların çocukların gelişiminde çok önemli bir rol oynadığını ve çocukları birçok yönden etkilediğini göstermektedir (Tezel Şahin ve Özyürek, 2010).

Modern zamanlarda meydana gelen sosyo-kültürel değişimler, aile kurumundaki rollerde de farklılıklar yaratmıştır. Bu farklılığın bir örneği babaların değişen rolünde görülebilir. Eskiden babaların birincil sorumlulukları ailenin ekonomik yükünü omuzlamakla sınırlıyken, günümüzde babanın çocuklarına bakması, ev işlerini paylaşması, ailesine, çocuklarına ve eşine karşı sorumluluklarının artması, çocuklarıyla daha fazla etkileşimi sıradan hale gelmeye başlamıştır (Aksoy ve Tatlı,2019).

Sosyal hayattaki bu değişim araştırmacıların da ilgisini çekmeye başlamıştır, babalar ile ilgili çalışmalar günden güne artmaktadır. Babalar ile ilgili araştırma sonuçları artmasıyla babaların aile hayatındaki öneminin anlaşılması ve çocuk bakımına aktif katılımının arttığı düşünülmektedir.

Bu bölümünde çalışmanın problem durumu, problem cümlesi, alt problemler, amaç, önem, sayılılar, sınırlılıklar ve tanımlara değinilmiştir.

1.1.Problem Durumu

Oyun çocukların farklı gelişim alanlarını destekleyen ve çocuğun çevre ile etkileşimine aracılık eden bir yol olarak ifade edilmektedir (Arslan Çiftçi ve Önder, 2020). Oyun çocukların bir yandan yeni beceriler edinmesi diğer yandan becerilerini geliştirmek açısından fırsat oluşturmaktadır (Weisberg, Zosh, Hirsh-Pasek,ve Golinkoff, 2013). Oyuncaklar, akranlar, anne, baba ve öğretmen gibi çocuğun bakım ve eğitiminden sorumlu yetişkinler ve ortam çocukların oyunlarını etkileme potansiyeline sahip öğelerdir. Anne, baba, çocuğun bakımından sorumlu diğer kişiler ve öğretmenler gibi çocuğun yakınındaki yetişkinler aynı zamanda oyun sağlayıcılar olarak belirtilebilir.

Anne ve baba çocuğun okulunu seçme, gideceği oyun alanını belirleme veya oyuncakları belirleme konumunda olmaları nedeni ile dolaylı olarak akran, ortam ve öğretmen ögesini de etkilemekte ve çocuğun oyununa aracılık etmektedirler. Anne ve babalar çocuğun oyununa aracılık dışında kendileri çocukla birlikte oynayarak çocuğun oyununa katkı sağlayabilmektedir. Yetişkinlerle oynamak çocukların oyunlarının düzeyini ve çeşitliliğini arttırmaktadır (Akşin Yavuz, 2020). Alanda yapılan araştırmalar evde ailelerin katılımı ile oynanan oyunların çocukların sosyal becerilerini desteklediğini göstermektedir (Boz, Uludağ ve Tokuç, 2018).

Bununla birlikte bazı araştırmalar çocukların evde anne, baba ve kardeşleri ile oyun oynadıklarını ancak ebeveyn yorgunluğunun (Erbay ve Durmuşoğlu Saltalı, 2012) ve evdeki işlerin aile çocuk oyunlarını sınırlandırdığını ortaya koymakta (Özyürek ve Gürleyik, 2016) ve alt sosyoekonomik düzeydeki babaların iş koşullarının da çocukları ile oynamalarının önündeki engellerden biri olduğunu göstermektedir (Gökdoğan, Haşıl Korkmaz ve Taner Derman, 2019).

Alan yazında babaların oyun katılımı ile ilgili çalışmaların sınırlı olması ve babaların oyuna katılımı ile çocukların oyun eğilimi arasındaki ilişkiyi inceleyen araştırmaya rastlanmamış olması açısından bu araştırmanın alan yazına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

1.1.1.Problemler Cümlesi

Araştırmanın problem cümlesi "Babaların evde oyuna katılımı ile çocukların oyun eğilimleri arasında bir ilişki var mıdır? " olarak belirlenmiştir.

1.1.2.Alt Problemler

1. Babaların oyun katılımı ile çocukların oyun eğilimleri arasında ilişki var mıdır?
2. Babaların oyuna yönelik olumlu görüş algıları ile oyuna katılımları arasında ilişki var mıdır?
3. Babaların oyuna yönelik olumsuz görüş algıları ile oyuna katılımları arasında ilişki var mıdır?
4. Babaların oyuna katılımı eğitim düzeylerine göre farklılaşmakta mıdır?
5. Babaların oyuna katılımı gelir algılarına göre farklılaşmakta mıdır?

1.2. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmada babaların oyuna katılımları ile çocukların oyun eğilimleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

1.3. Araştırmanın Önemi

Aile, çocuğun gelişimini doğumdan itibaren etkiler. Ev ortamında sağlanan zengin çevre koşulları, anne babanın ailedeki olumlu tutumları, çocuğun sevgiden yoksun olmaması, ilgi ve ihtiyaçlarının zamanında karşılanması çocuğun her yönden gelişiminde önemli rol oynamaktadır. Çocukların inanç, tutum ve davranışlarının temeli ailede atılmaya başlanır (Alisinanoğlu, 2003). Çocuk konusunda anne babalara büyük sorumluluk düşmektedir. Ancak aile yapısına bakıldığında ailede çocuktan sorumlu asıl kişi anne olmaktadır. Kadınların artan oranda çalışmaya başlaması, aile içinde bir işbölümünü ve sorumlulukların dengeli bir şekilde paylaşılmasını gerektirmektedir. Çocuğun eğitimi ve ebeveynlik sürecinde temel sorumluluk alan annelerin rolü ve beklentileri giderek azalmaktadır. Değişen aile yaşam koşulları nedeniyle artık babanın yardımına ihtiyaç duyulmaktadır (Tezel Şahin, 2011).

Demirkaynak ve Hasipek'e (2006) göre, çocuklar geleceğimizdir. Ebeveynler çocuklara özenli davranmalı, yetişkin bir birey gibi saygı duymalı ve yetiştirirken tutumlarında tutarlı olmalıdır. Yetişkinler davranışlarıyla çocuklara örnek olmalı, rehberlik etmelidir. Çocuklara zaman ayırmalı ve evde çocuklarla her gün oyun oynamaya özen gösterilmelidir (Türkoğlu, Çeliköz ve Uslu, 2013). Ebeveynler çocuklarıyla erken çocukluk döneminde oynayarak onları içinde yaşadıkları dünyayla ilgili becerileri daha iyi öğrenmeye yönlendirebilirler (Aksoy ve Dere Çiftçi, 2020). Erken çocukluk döneminde çocukla oynamak, ebeveynlerin çocuklarının gelişimine ve eğitimine rehberlik etmesinin bir yoludur (Işıkoğlu ve Bora İvrendi, 2008).

Babaların çocuklarıyla geçirdikleri oyun zamanları, çocukların gelişim alanlarını desteklemenin yanı sıra hem çocuklara çok çeşitli konularda bilgi vermede hem de oyun becerilerini öğrenmeyi kolaylaştırmada önemli rol oynamaktadır. Çocukların kişilik gelişiminde ve eğitiminde oyun çok önemlidir. Oyun, çocuklar için çok ciddi bir iştir ve aynı zamanda bir eğitim, eğlence ve gelişim aracıdır. Oyun terapi değerindedir. Çocukların oyuncak seçimleri ve oynadıkları oyunlar gerçek hayatta neler yaşadıklarının benzer izdüşümüdür. Çocuklar içinde yaşadıklarını oyun yoluyla dışavurabilirler. Dışavurdukları duygularıyla yüzleşip baş etmeyi öğrenirler (Işıkoğlu ve Bora İvrendi, 2008).

Babalar, çocukların akademik başarısını, dilsel zekasını ve analitik becerilerini olumlu yönde etkileyerek çocuğun zihinsel gelişimine katkıda bulunur. Babanın katılımı çocuğun sosyal ve duygusal gelişimi için önemlidir. Baba çocuğun hayatında aktif olarak yer aldığı zaman çocukların empati ve bilişsel becerilerinin, iç kontrol, problem çözme becerilerinin, özgüvenlerinin ve uyum sağlama becerilerinin arttığı, sosyal duyarlılığın artacağı tespit edilmiştir. Kız ve erkek çocukların babalarıyla kurdukları bağ, cinsiyet kimliğinin gelişiminde çok önemlidir. Annelerle karşılaştırıldığında, babaların toplumsal cinsiyet rolleriyle ilgili geleneksel mesajları iletmede ve toplumsal cinsiyet rollerini pekiştirmede daha etkili olduğu bulunmuştur. Araştırmalar, babaların çocukların sosyalleşmesinde önemli bir rol oynadığını göstermektedir (Kuzucu, 2011).

Babaların çocukların üzerindeki etkileri göz önüne alındığında bu etkilerin olumlu olması önemlidir. Bu çalışma babaların çocuklarıyla kaliteli vakit geçirmek ve oyun oynamak üzere ne kadar etkin olduklarını ölçmeyi planlamıştır. Babalar üzerinde çocukları adına bir farkındalık oluşturmak hedeflenmiştir, yapılan araştırma verilerinin alanyazına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

1.4. Araştırmanın Sınırlılıkları

Araştırmanın sınırlılıkları şunlardır :

1. 2021-2022 Eğitim Öğretim yılında Denizli ili Merkezefendi ve Pamukkale ilçesinde resmi okullarda öğrenim gören çocukların babalarının görüşleriyle sınırlıdır.
2. Veri toplama aracı olarak (Işıkoğlu ve İvrendi, 2008) tarafından geliştirilen "Oyuna Katılım Ölçeği" ile yine (Bora İvrendi ve Işıkoğlu, 2008) tarafından geliştirilen "Oyuna Yönelik Görüşler Anketi" ve (Keleş ve Yurt, 2017) tarafından Türkçeye kazandırılan "Çocuklarda Oyun Oynama Eğilimi Ölçeği" kullanılacaktır.

1.5. Sayıtlar

Araştırmanın varsayımları şunlardır:

1. Araştırmaya katılan babalar ölçüm araçlarına doğru cevap vermişlerdir.
2. Ölçme araçları araştırmanın amacını gerçekleştirecek içeriğe sahiptir.

1.6.Tanımlar

Oyun; eğlenceli ve içsel motivasyon yoluyla bazen bağımsız olarak öğrenilen bir aktivitedir. Oyun, sonucu düşünmeden zevk almak için tasarlanmış ya da tasarlanmadan gelişen bir aktivitedir (Işıkoğlu ve Bora İvrendi, 2008).

Erken çocukluk gelişimi; bebeklikten ilkokula kadar olan dönemi kapsar. Bu dönem zihinsel ve bedensel gelişimin çok hızlı olduğu ve birçok yapı taşının insanın gelecek yaşamı için şekil almaya başladığı dönemdir (Aksoy ve Dere Çiftçi, 2020).

İKİNCİ BÖLÜM: KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

Bu bölümde, konuya ilişkin alan yazın taramasında ve bu alanda yürütülmüş ilgili araştırmalara yer verilmiştir.

2.1. Kuramsal Çerçeve

2.1.1. Oyunun Tanımı ve Özellikleri

Erken Çocukluk Döneminde Oyun Kitabına göre, oyunun tanımını bir çocuğa sorduğumuz zaman çocuk eğlenmek diyecektir. Eğlenmek nedir denilirse arkadaşıyla oynamak cevabını verecektir. Anlaşıyor ki, bir çocuğun oyununun amacı eğlenmek, eğlenmek ise bir arkadaşla oyun oynamaktır. Bir çocuk oynadığında, oyunun sonucundan çok oyun süreciyle ilgilenir. Çocuk nasıl, nerede ve ne ile, ne zaman ve nerede oynayacağına karar vermek ister. Çocuk kendi seçtiği oyunun her dakikasını sever, geliştirir ve öğrenir. Oyun, tüm gelişim ve öğrenme alanlarıyla ilgilidir. Okul öncesi eğitim programları, eğitimciler, ailedekiler, çocuğa serbest oynama fırsatı sağlamalı, çocuğu oynamaya teşvik etmelidir (Aksoy ve Dere Çiftçi, 2020).

Oyun eğlenerek yapılan etkinliklerdir, çocuklara gelişimin her alanında önemli faydalar sağlar. Bunlardan biri oyunda çocuğun zihnini kullanmasıdır. Buna göre karar verme, hafıza, strateji, gözlem, akıl yürütme, oyun sırasında problem çözüme ve yaratıcı düşünme gibi temel bilişsel becerilerde önemli gelişmeler sağlanabilir. Oyun oynarken çocuklar iletişim, paylaşma, kendini ifade etme, uyum ve empati becerilerini geliştirirler. Oyun, stresi, siniri ve korkuyu azaltırken mutluluk, samimiyet, olumlu benlik algısı gibi becerileri geliştirmektedir (Gülay Ogelman, Aytaç, Erol, Erdentuğ, Akdeniz Yolaç ve Güner Özbilenler, 2019).

2.1.1.1.Okul öncesi dönemde oyun. Okul öncesi dönemde Piaget çocuğun özellikle bilişsel ve sosyal gelişiminin oyunda görülebileceğini ortaya koymuştur. Özümseme ve uyumsama süreçlerini vurgulayarak, oyunun renk şekil boyut ve sayı gibi kavramları kazandırdığını ifade etmiştir (Yalman Polatlar, 2021). Piaget oyunları alıştırma oyunları *0-2yaş*,sembolik oyunlar *2-11 yaş*, kurallı oyunlar *11yaş-soyut dönem* şeklinde ele almıştır (Yalman Polatlar, 2021).

Piaget'ten sonra gelen Hutt, Vygotsky, Bruner gibi araştırmacılar ise çocuğu toplumun bir parçası olarak görmüşler ve çocuğun gelişiminde etkileşimin önemli

olduğuna vurgu yapmışlardır. Vygotsky oyunun görevini; çocuğun otokontrolünü ve üst düzey bilişsel becerilerin kazanılmasına yardımcı olarak kabul etmiştir. Sembolik oyunlar önemlidir ve oyun öğrenmek için olduğu görüşündedir. Çocuklar 3 yaşından itibaren -miş gibi oyunlar oynayarak sembolik oyunlara geçerler (Yalman Polatlar, 2021).

2.1.1.2.Oyunun çocuğun gelişimine etkisi. Çocuklar arkadaşlarıyla oynadıklarında kendilerinin ve başkalarının farkına varırlar. Bir birey olduklarını kavrarlar. Çocuk oyun yoluyla kendini tanımayı öğrenir. Kendisindeki ve başkasındaki olumlu ve olumsuz özellikleri fark eder. Oyun, çocuğun birikmiş enerjisini sosyal bir şekilde serbest bırakmasını sağlar ve duygusal olarak tatmin edicidir. Oyun çocukların sosyal- duygusal yönünü olumlu anlamda geliştirir (Tezel-Sahin ve Özyürek 2010, Koçyiğit- Sezer ve Yılmaz 2015).Oyunlar ve oyuncaklar, çocuğun bir gelişim alanını olumlu etkilerse, diğer tüm bütün gelişim alanlarını da olumlu etkiler. Çocuğun gelişimi için oyun gereklidir (Yalman Polatlar, 2021).

Okul öncesi dönemdeki çocukların oyun algılarının belirlenmesi için araştırma yapılmıştır. Yetişkin bir otorite olarak görülebilmektedir. Çocuklar bir etkinliği oyun olarak görmek için; süreci seçebilmeli ve kontrol edebilmelidir. Ebeveynlerin çocuklarla oyun oynayarak ve hayali oyunları teşvik ederek sıraya girme, yardım etme ve yardım isteme gibi sosyal davranışlar örnek olduğu söylenebilir (Koçyiğit ve Başara Baydilek, 2015).

Oyun oynamanın çocuk üzerinde sosyal gelişiminde özellikler çevrelerine uyum sağlayarak yaratıcılık, problem çözme ve sosyalleşme gibi becerilerini geliştirdikleri görülmüştür. Gelişimlerinde ve kişiliklerinde problem yaşayan; yüksek kaygı ve utangaç tutumlara sahip çocukların oyun etkinlikleriyle daha düşük kaygı düzeyine sahip oldukları, utangaç çocukların daha girişken hale geldikleri ve iletişim becerilerini geliştirdikleri bulunmuştur (Terkoçin, Alagöz, ve Boğa, 2020). Çocuklar kurallı oyunlarla kurallara uymayı gerektiğinde kurallar koyabilmeyi öğrenir. Arkadaş çevresinde kurallara uyan çocuklar, ileri de girdikleri sosyal ortamlarda toplumsal kurallara uyum sağlamakta zorlanmazlar. Oyun kurarken gerektiğinde kural koyabilen çocuklar büyüdüklerinde özdisiplin sahibi olabilirler (Tezel Şahin ve Özyürek, 2010).

2.1.2.Aile Kavramı ve Aile İçinde Babanın Rolü

Çevrede en önemli rol ailedir. Çocuk gelişimine bütüncül bir yaklaşım olmalıdır; çocuğun aile, toplum ve vatan kavramları içinde büyüme ve gelişme için desteklenen bir

değer olarak görülmesi gerekir (Tezel Şahin ve Özyürek, 2010). Ebeveynler doğumdan itibaren, çocuklarına bilinçli veya bilinçsiz olarak, nasıl davranacaklarını, düşüneceklerini, hissedeceklerini ve algılayacaklarını, çocuk yetiştirmeye yönelik tutumlarıyla öğretirler (Alisinanoğlu, 2003). Çocuklar, ebeveynleri örnek alır, gözlem yoluyla taklit eder ve ilişkiden elde ettiği faydaları kendi hayatına aktarırlar (Demirkaynak ve Hasipek, 2006).

Genel olarak çocukluk, konuşma ve yürüme becerisi kazandıktan sonra başlar, çocukluk döneminin cinsel gelişimin başladığı ergenlik dönemiyle sona erdiği düşünülmektedir. Çocukların oyun oynama, bir yuvaya sahip olma, eğitim görme, sağlık, fiziksel ve duygusal ihtiyaçların karşılanması gibi hakları vardır (Kozikoğlu, 2019). Teknoloji çağında çocukların ebeveynleriyle az iletişim kurduğu düşünülmektedir. Bu iletişim kopukluğunu gidermek ve aile içindeki ilişkiyi güçlendirmek adına oyunlar, ebeveyn-çocuk etkileşimlerinde kaliteli zaman geçirmek için kullanılabilir önemli bir araçtır (Gürleyik ve Özyürek, 2016). Bir çocuğun sağlıklı büyümesi için, ebeveynlerinin doğumdan itibaren çocuğun ihtiyaçlarını sevgiyle tatmin etmesi gerekir. Çocuk yetiştirirken, çocuğun aile duygusuyla her zaman desteklenmesi önemlidir (Yavuzer, 2001).

Ebeveynlerin ve diğer aile üyelerinin çocukla etkileşimi, çocuğun aile içindeki yerini belirler. (Yavuzer, 2001).

Anne-baba ve çocuk iletişimi için ön koşullar (Yavuzer, 2001) :

1. Ebeveynler önce çocuklarını tanımalı ve onların ilgi ve yeteneklerini yönlendirmelidir.
2. Ebeveynler, çocukları kendi modelleri olmadığından ve her çocuk kendi özelliklerine sahip ayrı bir kişi olduğundan çocuklarını başkalarıyla karşılaştırmamalıdır.
3. Ebeveynlerin, çocuklarının gelişimleri için sorumluluk vererek çocuklarının güven duygularını güçlendirmek için çocuklarını yapıcı ve etkili hale getirecek bir ortam yaratmaları gerekir.
4. Ebeveynler, sevgi ve nezaketin çocuk için önemli olduğunu bilerek çocuklarına ilgi, şefkat ve sevgi göstermelidir.
5. Ebeveynlerin, çocuklarına iyi ve kötü davranışları öğretebilmeleri için çocuklarına ve kendilerine davranış biçimlerinde dengeli, tutarlı ve kararlı olmaları gerekir.
6. Ebeveynler, çocuğun anlayamayacağı uyarılar yerine, çocuğun duyularıyla bilinçlendirilmesi için adımlar atmalıdır.
7. Ebeveynler çocuklarının özdenetim tedbirlerini desteklemeli, onlar için gerekli ortamı hazırlamalı ve onlara aşırı koruyucu yaklaşmamalıdır.

8. Ebeveynler, çocukların disiplini hakkında fikir birliğinde olmalı veya yanlarında tartışmamaya dikkat etmelidir.
9. Ebeveynler, oyunun çocuklarının gelişimi ve eğitimi için önemli olduğunun farkında olmalıdır. Çocuklarının oynaması için gereken ortamı ve zamanı ayırmalıdır.
10. Ebeveynlerin, özgüvenli çocuk sahibi olabilmek için; kendilerine, çocuklarına ve birbirlerine güvenmeleri gerekir.
11. Ebeveynlerin çocuklarına, sanki her zaman ebeveynleriyle birlikteymiş gibi güvenilir ve sanki orada yokmuş gibi özgür hissedecekleri bir ortam sağlamaları gerekir.
12. Ebeveynler önce barışçıl, huzurlu bir insan ve sağlıklı bir rol model olmalıdır.
13. Ebeveynlerin benlik saygısına sahip olmaları ve çocuğun kimliğine saygı duymaları gerekir.

Toplumumuzun genellikle baba otoriter bir bakış açısına sahip olduğu ve erkeklerin genellikle yetiştirilme tarzından kaynaklanan evle ilgili işlerde pasif olduğu; genellikle evde dinlenerek, televizyon seyrederek; tamirat gibi işler yaparak vb. şekilde zaman geçirmeyi seçtikleri söylenebilir (Şahin ve Demiriz, 2014 ; Tezel Şahin, 2011). Aslan ve Arslan Cansever (2007), aile içi toplumsallaşma zamanında kız çocukların yetiştiriliş şekli olarak fedakar, düzenli, itaatkar bir şekilde büyütüldüğünü; erkek çocukların ise güçlü, otoriter, bağımsız ve dilediği zaman dışarıda vakit geçirebilen bir birey olarak yetiştirildiğini belirtmiştir. Asıl rolü işe gitmek ve para kazanmak olan baba, işten geldiğinde dinlenmeyi tercih edebilmektedir. Çocuklar babalarını ev içerisinde gözlemleyerek, babanın ev işlerinde pasif durduğu algısını geliştirmiş olabilirler (Aytekin, Artan, Bencik Kangal, Çalışandemir ve Özkızıklı, 2016). Aksoy ve Tatlı'ya (2019) göre babalık tutumu; otoriter baba olarak çocuğuna katı disiplin uygulamak yerine, yerini demokratik baba anlayışıyla çocuğunun sorumluluğunu eşiyile paylaşan babalık rolüne geçmiştir. Günümüzde kadınların çalışmaya başlaması, erkeklerin evdeki rolünü büyük ölçüde değiştirmiştir ve babalar sadece maddi destek sağlamakla kalmayıp, aynı zamanda onların iyi arkadaş olma, koruma gibi rollerinde de bazı değişiklikler yapmıştır (Tezel Şahin ve Özyürek, 2010).

2.1.3. Babanın Çocukların Gelişimine Olan Katkısı

Çocukların gelişiminden ve eğitiminden sadece anneler sorumlu tutulmamalıdır, anneler kadar babalar da çocukların üzerinde önemli etkilere sahiptir (Gürşimşek, Kefi ve Girgin, 2007; Mercan ve Tezel Şahin, 2017; Uzun, Simsar ve Karaca, 2019). Babalık rolü algısı olumlu olan babaların çocuklarının günlük ihtiyaç ve bakımlarında daha fazla

sorumluluk olarak daha etkili oldukları görülmüştür (Arabacı, 2011). Çocukların babayla ilişkisini geliştirmesi ve sağlıklı bir insan olarak büyümesi için; babasıyla oyun oynamanın, resim yapma, çizme, yapboz yapma, babasıyla sohbet etme gibi çeşitli faaliyetler yapmasının çok önemli olduğu bilinmektedir. Babalar da çocuklarıyla ilgilendiklerinde huzur bulduklarını belirtmişlerdir, evde babaların çocuklarıyla oyun oynaması hem çocuk hem babası için olumlu sonuçlar doğurur (Taşkın ve Erkan, 2009).

Çocukların arkadaşı gibi, günlük ve rutin işler dışında çocuklarıyla kaliteli zaman geçiren ebeveynlerin çocuklarıyla daha güçlü bir ilişki içinde oldukları ayrıca iletişim problemleri ve psikolojik sorunların azaldığı bulgusuna varılmıştır (Başaran ve Aksoy, 2020). Olumlu ilişkiler çocukların problemleri davranışlarını çözmeye katkı sağlar. Babasıyla iyi iletişim kuramayan çocuklarda akademik başarısızlık görülme olasılığı artar (Özmen Alkan, 2018). Çocuklarının gelişim ve bakımına babalar annelerle eşit katılım sağladığında, çocuklar akademik olarak daha başarılı, kendine yetebilen, özgüvenli, empati kurabilen ve sosyal ilişkilerde başarılı olmak gibi istenilen özelliklere sahip olmaktadır (Gözübüyük ve Özbey, 2020). Baba katılımındaki artış ile çocukların yaşam doyumlarında, motivasyon ve mutluluk düzeylerindeki artış doğru ilişkilidir (Kuzucu, 2011).

2.1.3.1. Babanın dil gelişimi desteklemedeki rolü. Bebeklik dönemi çocukların dil gelişimi için çok önem taşımaktadır, babaların ilk 3 yılda birlikte kitap okumak, sohbet etmek gibi dil etkinlikleri yapması önemlidir (Ersan, 2015). Taymaz-Sarı, Biçer ve Kasım (2016) dil gelişiminde yetersizlik gözlenen 4 çocuğun, oyun ile ilişkisini ve bu ilişkinin, çocuk ve anne- baba iletişimini nasıl etkilediğini inceledikleri gelişimsel sorunları olan çocuklarda oyun temelli ev ve çocuk merkezli eğitim programının etkililiği üzerine çalışmalarında; ebeveynlerin çocuklarıyla evde oyun oynayarak geçirdikleri sürenin artmasının çocuğun dil gelişimini ve ebeveynlerle iletişimini de artırdığı görülmüş aralarında pozitif ilişki bulunmuştur.

Çocuklar için tüm etkinlikleri oyunlaştırılarak yapılmasının; çocuğun dilinin gelişmesine, ebeveynleri ve çevresi ile iletişiminde sosyal gelişimine önemli ölçüde katkıda bulunacağına inanılmaktadır. Anne babanın çocuk yetiştirmedeki tutum becerisi arttıkça çocuğun sosyal becerisi de artar (Yılmaz Bolat, 2018). Evde çocuğun yapması gereken sorumluluklarını oyun yoluyla kazandırmak daha kolay olacaktır. Çocuklara sorumluluk verip özgüven duygusunu geliştirmek iyi bir ebeveynin yapması gerekenlerdendir (Yavuzer, 2001).

Keski ve Aykaç (2014) ebeveyn-çocuk arasındaki iletişim engellerinin ortaya çıkarılması amacıyla gerçekleştirdikleri çalışmalarında, çocuklarıyla oyun oynayan, ben dili kullanan, empati kuran ve aktif dinleme becerisine sahip annelerin çocuklarıyla güçlü bir iletişim kurduğu sonucuna varmışlardır. Çalışmanın aile iletişimine olumlu etkisi olduğu söylenebilir. 'Oyun çocuğun işidir.' Ebeveynlerin ve eğitim kurumlarının, ebeveynler ile çocuklar arasındaki iletişimi engelleyen faktörleri ortadan kaldırmak için çalışmaları çok önemlidir.

2.1.3.2. Babanın bilişsel gelişimi desteklemedeki rolü. Bağçivan (2020), baba katılımının duygu düzenleme ve kişilerarası problemlerle olan ilişkisinde erken dönemde uyumsuz şemaların aracı rolü adlı çalışmasında baba katılımının bireyin sosyal, duygusal, ilişkisel ve psikolojik uyumundaki etkisini belirlemeyi amaçlamıştır. Araştırma sonuçlarına göre ailenin gelirin düzeyindeki artışın, baba katılımındaki artışla; kardeş sayısındaki artışın ise baba katılımındaki azalmayla ilişkili olduğu tespit edilmiştir. Sonuçlara göre, bireyin bilişsel duygu düzenleme stratejilerinden plana tekrar odaklanma, pozitif tekrar gözden geçirme ve bakış açısına yerleştirmek kademeleri babanın eğitim düzeyine göre anlamlı farklılaşma vardır. Babaların erken dönem uyumsuz şema gelişiminde etkisi bulunmuştur, Nilüfer ve Canel Çınarbaş (2018), erken dönem uyumsuz şemalarından zarar görmüş sınırlar ve otonomi ile kopukluk alanlarıyla babaların olumsuz ebeveynlikleri arasında ilişki olduğunu tespit etmişlerdir. Bağçivan (2020) aynı çalışmasında babanın çocuk bakımına katılımı ile anne katılımı arasında pozitif ilişki olduğunu saptamıştır.

Babanın yokluğu veya ilgisizliği, çocuğun kişiliğini olumsuz etkilemekte ve davranış problemleri oluşturabilmektedir. Babaların çocuklarının yaşamına aktif katılımı, çocuklarının bilişsel, sosyal ve duygusal gelişimlerinin yanı sıra eğitim yaşamlarında da önemlidir (Gülay-Ogelman ve diğ., 2019). Olumsuz babalık algılarına sahip olan babaların çocuklarında davranış problemlerinde artış görülmüştür (Türkoğlu ve Gültekin Akduman, 2015).

2.1.3.3. Babanın sosyal ve duygusal gelişimi desteklemedeki rolü. Babaların çocuklarıyla oluşturdukları iletişimin şekli ve kurabildikleri sağlıklı iletişim çocukların kişilik gelişimi için etkilidir (Eminoğlu, 2007; Günalp, 2007). Babaların desteğinin, çocukların sosyal - duygusal gelişimini iç kontrolü, olgunluğu, bağımsızlık düzeyini, psiko - sosyal uyumunu - duygusal kimlikleri gibi bütün kişilik özelliklerini geliştirmede olumlu katkı sağladığı bilinmektedir (Tezel Şahin ve Özyürek, 2010; Mart ve Kesicioğlu, 2020).

Yılmaz-Bolat (2018), anne baba tutumlarının çocukların sosyal becerileri üzerindeki etkisini incelemiştir. Anne babaların çocuk yetiştirme tutum becerileri arttıkça çocukların sosyal becerilerinin de arttığı sonucuna varmıştır. Babalık rolü algısı ile çocuklarının sosyal beceri düzeyleri arasında pozitif bir ilişki olduğuna ulaşımlardır (Türkoğlu ve Gültekin Akduman, 2015; Aksoy ve Tatlı, 2019).

Koçyiğit, Sezer ve Yılmaz (2015), 60-72 aylık çocukların sosyal yetkinlik ve duygu düzenleme becerileri ile oyun becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesinde; çocukların oyun becerileri ile ebeveynleri ve çevreleriyle kurdukları iletişim düzeyi arasında pozitif, “Kızgınlık-Saldırganlık” ve “Anksiyete-İçe dönüklük” davranışları ile negatif ilişki olduğu sonucuna ulaşımlardır. Oyun ile saldırganlık, içedönüklük gibi istenmeyen davranışların çözümüne ulaşılabilceği fikri doğmuştur. Özcan ve Çelik (2018), üniversite öğrencilerinin algıladıkları ebeveynlik tarzları ile riskli davranışlar ve duygu düzenleme güçlüğü arasındaki ilişkiyi incelemişlerdir. Bulgulara göre, babanın duygusal olarak yoksun bırakıcı olması katılımcıların duygu düzenleme güçlüğünü etkilediği görülmüştür. Araştırma sonucunda babanın ilgisi, bakım ve duygusal desteğinin duygu düzenleme becerilerine önemli bir katkısının olduğunu saptamışlardır. Erken çocukluk döneminde babanın çocuğun bakımında ve sorumluluğunda katılımcı olması çocuğun fiziksel, bilişsel, sosyal-duygusal ve dil gelişimi açısından önemlidir (Taşkın, 2011; Tezel-Sahin ve Özyürek, 2010).

2.1.3.4.Babanın fiziksel ve motor gelişimi desteklemedeki rolü. Motor gelişim oturma, yemek yeme, koşma, tırmanma, yakalama ve fırlatma gibi vücut ve denge hareketlerini içerir. Çocukluk, fiziksel ve motor gelişimin hızlı olduğu bir dönemdir. Çocukluk sürecinde ebeveynlerin katıldığı ve çocuklarına sağladığı etkinlikler ve fırsatlar önemlidir. Oyun, sakinliği, dayanıklılığı güçlendirmekte ve ani olaylarla baş edebilmeyi desteklemektedir. Fiziksel açıdan, çeviklik hareket, koordinasyon, denge, büyük ve küçük kas becerileri desteklenebilmektedir (Gülay Ogelman ve diğ. , 2019).

2.2.İlgili Araştırmalar

Taşkın ve Erkan (2009), babaların 2 ila 9 yaş arasındaki çocuklarına ilgilenme düzeylerine olan etkisini araştırmak için babalara 10 hafta baba eğitimi vermiştir. Araştırma sonucunda, babalara yönelik eğitimin oyunlara katılan, çocukla dışarı çıkan, çocukla sözlü etkileşime giren, çocuklarına bir şeyler öğreten babaların sıklığını artırdığını

ortaya koymuştur. Babalar günlük ve özel zamanlarda çocuklarına daha fazla bakmaya başlamışlardır. Baba eğitiminin etkisini inceleyen çalışmada, baba eğitimi alan ebeveynlerin okuldan sonra çocuklarıyla daha çok oynadıkları, onlarla daha fazla ilgilenmeye başladıkları, sözlü etkileşime girdikleri ve yeni şeyler öğrenme sıklıklarının arttığı tespit etmişlerdir. Şahin ve Demiriz (2014) bu görüşü destekler nitelikte araştırma sonucuna ulaşmışlardır, babalık rolü algısı olumlu olan babaların aile eğitim çalışmalarına daha çok katıldıklarını tespit etmişlerdir.

Ünüvar ve Senemoğlu (2010), babaların 3-6 yaş grubu çocuklarıyla geçirdikleri zamanın niteliğini geliştirme adlı çalışmalarında Baba Eğitim Programı kullanmışlardır. Uygulanan BEP'in, öntest ve son test sonucuna göre babaların çocukları ile geçirdikleri zamanın niteliğini geliştirmede etkili olduğunu görülmüştür. Aynı araştırmanın deney grubunda BEP'in babaların empatik iletişim becerilerini geliştirmede etkili olduğu tespit edilmiştir.

COVID-19 Pandemi sürecinde ailelerin evde oyun oynamaya ilişkin görüşlerini inceleyen Mart ve Kesicioğlu(2020) araştırma sonucunda anne babaların görüşlerine göre; ebeveynlerin genellikle evlerinin fiziksel alanının çocuğun oyunu için yeterli olduğunu düşünmüşlerdir. *"Ebeveynlerin COVID-19 pandemi öncesine göre çocuklarıyla oynadıkları yapılandırılmamış oyunların sayısı %46 oranında yükseldiği, hafıza dikkat, zeka oyunlarının %11.7 oranında yükseldiği, sanal oyunların %18.4 oranında yükseldiği, kutu oyunlarının %17.1 oranında yükseldiği, açık hava oyunlarının ise %91 oranında düştüğü görülmektedir."* (s.956). Mart ve Kesicioğlu'na (2020) göre *"Ebeveynlerin COVID-19 pandemi öncesi çocukların oyunlarında anneleriyle oynama sayısının %19.1 oranında yükseldiği, kardeşleriyle oynama %11.3 oranında yükseldiği, babalarıyla oynama sayılarının %25.4 oranında yükseldiği, büyükanne/büyükbaba ile oynama sayılarının %28 oranında düştüğü, arkadaşlarıyla oynama sayılarının %80.5 oranında düştüğü görülmektedir."*(s.956) .

İvrendi ve Işıkoğlu'nun erken çocukluk döneminde çocuğu olan anne ve babaların oyuna yönelik görüşlerinin incelenmesinde; oyun, ebeveynlerin çocukların gelişimine ve eğitimine rehberlik etmek için kullanabilecekleri önemli yöntemlerden biridir şeklinde tanımlanmıştır. Çocukların gelişimini ve eğitimini desteklemek için ebeveynler için önemli bir fırsat yaratmaktadır (Işıkoğlu ve Bora İvrendi, 2008).

Türkoğlu ve diğerleri (2013), 3-6 yaş aralığında çocuğu olan babaların nitelikli zaman algılarına dair görüşlerini incelemişler ve babaların hafta içi bir saatten az, hafta sonu iki saatin üstünde çocuklarıyla oyun oynayarak vakit geçirdiklerini tespit etmişlerdir. 3-6 yaş aralığında çocuğu olan babalar çoğunlukla çocuğuyla nitelikli vakit geçirme konusunda kendilerini yeterli bulmuşlardır. Baba ve çocuğun yeterince nitelikli zaman

geçirmeyerek az oynamasının baba-çocuk ilişkisini olumsuz etkilediği, yeterince nitelikli zaman geçirdikleri takdirde babaların kendi içinde huzurlu hissettikleri belirtilmiştir (Uzun ve Baran, 2019).

Gürleyik ve Özyürek (2016), okul öncesi dönem çocuklarının ebeveynlerinin evde kalırken çocuklarıyla oyun etkileşimi incelenmiştir. Sonuç olarak; ebeveyn-çocuk oyunlarını incelendiğinde, sessiz ya da hareketli oyunların oynandığı, çocukların genellikle başka biriyle oynamaktan zevk aldıkları, oyunla ilgilenen kişinin genellikle arkadaşları ve kardeşleri olduğu ve kimse yoksa çocukların anne babayla oynamayı istedikleri bulunmuştur. Birlikte oynama teklifi çocuklardan gelmekte, çocuklar istemedikçe ebeveynler birlikte oynamayı teklif etmemektedir.

Koçyiğit ve diğerleri (2016), 5-6 yaş grubu çocukların oyun becerileri ile aile-çocuk iletişimleri arasındaki ilişkinin incelemesinde ebeveyn-çocuk iletişiminin çocukların oyun becerileriyle pozitif ilişkilidir. Ebeveynler ile çocuklar arasındaki konuşma, dinleme, mesaj, sözlü olmayan iletişim ve empati şeklindeki iletişim çocukların oyun becerilerini etkilemiştir. Aile içinde oynanan oyunun ebeveyn-çocuk iletişimini olumlu yönde etkilediği ve çocuğun duygu ve düşüncelerini ifade etmesinde destekleyici katkısı görülmüştür. Ancak kültürel farklılıkların çocuğun iletişim becerilerini etkilediği ve anne-babanın tutumunun çocuğun psikososyal ve dilsel gelişiminde etkili olduğu sonucuna varılmıştır. Aynı araştırmada 'tutucu ebeveyn algısı', 'kısıtlayıcı ebeveynlik modeli', 'sevgisizlik', 'aile rollerini yerine getirememe' gibi nedenler çocuğun zihinsel ve dil gelişimini olumsuz yönde etkilemiştir. Akaroğlu, Dağ, Beserek, Selvi ve Altıparmak (2019), çalışmalarında da bu sonucu destekler bulgulara ulaşmışlardır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: YÖNTEM

Bu bölümde araştırma deseni, çalışma grubu, veri toplama aracı, verilerin toplanma süreci ve analizinde kullanılan istatistiksel işlemler bulunmaktadır.

3.1.Araştırmanın Deseni

Araştırma betimsel tarama modeline göre gerçekleştirilmiştir. Araştırma modeli, geçmiş veya mevcut bir durumu kendi terimleriyle "olay, kişi, nesne" olarak tanımlamayı amaçlayan bir araştırma modelidir (Karasar, 2012, s.79). Şu anda var olan bir durumun tespit edilmesine yönelik bir çalışma olduğu için tarama modeli tercih edilmiştir.

3.2.Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu 2021-2022 eğitim-öğretim yılında Denizli ili Merkezefendi ve Pamukkale ilçesinde resmi okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden 48 ay yaş gurubundaki ve daha büyük okul öncesi dönem çocuklarının babaları oluşturmaktadır. Araştırma evrenini temsil eden babalar arasından "Seçkisiz örnekleme" yöntemiyle seçilen 200 tane okul öncesi dönemde çocuğu olan babaya ulaşılarak veriler toplanmıştır. 200 katılımcı ebeveynin kişisel bilgileri ve dağılımları Tablo 3.1'de verilmiştir.

Tablo 3.1. *Çalışmaya Katılan Babaların Demografik Bilgileri*

		<i>n</i>	<i>%</i>
Ebeveyn eğitim durumu	Lisans ve daha üst eğitim	95	47,5
	Lise ve daha alt eğitim	105	52,5
	Toplam	200	100,0
Çocuğun cinsiyeti	Kız	106	53
	Erkek	94	47
	Toplam	200	100,0
Çocuğun yaşı	4 yaş	49	24,5
	5 yaş	99	49,5
	6 yaş	52	26
	Toplam	200	100,0
Ebeveyn gelir algısı	Düşük	49	24,5
	Orta	147	73,5
	Yüksek	4	2,0
	Toplam	200	100,0

Tablo 3.1'de görüldüğü üzere çalışma kapsamındaki ebeveynlerin 95'i lisans ve daha üst seviyede, 105'i lise ve daha alt eğitim seviyesindedir. Katılımcı çocukların %53'ü kız, % 47'si ise erkektir. Ebeveynlerin %24,5'inin kendisini düşük gelirli, %73,5'inin orta

gelirli, %2'sinin ise yüksek gelirli olarak algıladığı anlaşılmaktadır. Katılımcı çocukların %24,5'i 4yaşında, %49,5'i 5 yaşında, %26'sı 6yaşında olduğu görülmektedir.

3.3.Veri toplama araçları

Araştırmada kullanılan veri toplama aracı; dört bölümden oluşmuştur.

3.3.1.Kişisel Bilgi Formu

Kişisel bilgi formu okul öncesi dönemde çocuğu olan babaların demografik özelliklerini belirlemek amacıyla araştırmacı tarafından geliştirilmiştir. Çalışmaya katılan ebeveynlerin yaşı, mezuniyet durumu ve gelir durumunu nasıl algıladıkları demografik bilgilerde istenmiştir. Çalışmaya katılan babalardan çocuğunun okul öncesi eğitim kurumuna devam edip etmediği, yaşı ve cinsiyeti sorulmuştur. Ayrıca çocuğun anne-babasıyla, akrabalarıyla ve diğer çocuklarla oynama/ birlikte zaman geçirme fırsatına sahip olup olmadığı soruları demografik bilgilere eklenmiştir.

3.3.2.Anne Babaların Oyuna Katılımı Ölçeği

Işıkoğlu ve İvrendi (2008) tarafından geliştirilen "Oyuna Katılım Ölçeği" ölçekte 15 madde yer almıştır. Anketin güvenirliği için Cronbach Alpha (a) katsayısı ve madde toplam korelasyon katsayıları hesaplanmıştır. Yapılan analizlerin neticesinde, anketin iç tutarlılık katsayısı 0.78 olarak tespit edilmiştir. Alt boyutlardan "akademik oyun" 0.73, "sosyo-dramatik ve hareketli oyun" 0.69 ve "oyunu teşvik" 0.41 olduğu bulunmuştur (Işıkoğlu ve Bora İvrendi, 2008).

3.3.3.Oyun Eğilimi Ölçeği

Oyun eğilimlerini tespit etmek amacıyla Keleş ve Yurt(2017), tarafından Türkçeye uyarlanan "Çocuklarda Oyun Oynama Eğilimi Ölçeği" yer almaktadır. Bu ölçek Barnett tarafından 1990 yılında geliştirilmiştir. Ölçek, 23 madde ve 5 alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçek beşli likert (1= "Hiç bu çocuk gibi değil, 5= "Tamamen bu çocuk gibi") tipindedir. Cronbach Alpha katsayı değerleri fiziksel kendiliğindenlik, sosyal kendiliğindenlik ve mizah anlayışı alt boyutları için.87, bilişsel kendiliğinden alt boyutu için.79 ve zevkin dışavurumu alt boyutu için.92 olarak tespit edilmiştir. Ölçeğin toplam Cronbach Alpha katsayı değeri.93 olarak hesaplanmıştır(Keleş ve Yurt, 2017).

3.3.4.Oyuna Yönelik Görüşler Ölçeği

Işıkoğlu ve İvrendi (2008) tarafından geliştirilen ölçekte 12 madde yer almaktadır. Anketin güvenilirliği için Cronbach Alpha (α) katsayısı ve madde toplam korelasyon katsayıları hesaplanmıştır. Yapılan analizler neticesinde, anketin “oyuna yönelik olumlu görüşler” boyutunda (α) katsayısı 0.86 ve “oyuna yönelik olumsuz görüşler” 0.63 olarak hesaplanmıştır.

3.4.Verİ Toplama Süreci

Veriler anket yolu ile gerekli izinler alınarak MEB’e bağlı resmi okullarda babalara uygulanmıştır.

3.5.Verilerin Analizi

2021-2022 eğitim öğretim yılında Denizli ili Merkezefendi ve Pamukkale ilçesinde resmi okullarda öğrenim gören okul öncesi çocuklarının ebeveynlerinin ölçeğe verdikleri cevaplar SPSS 24 istatistik paket programına kodlanarak girişi yapılmıştır. Veriler normal dağılım göstermediği için non parametrik testler ile gerekli analizler yapılmıştır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: BULGULAR VE YORUM

Araştırmanın 4. Bölümü olan bu bölümde toplanan verilerin analizi sonucunda ulaşılan bulgular tablolarda verilerek gerekli açıklamalar yapılmıştır.

4.1. Babaların Oyun Katılımı ile Çocukların Oyun Eğilimleri Arasında İlişkiyi İncelemek İsteyen Birinci Alt Probleme Ait Bulgular

Bu araştırmada yer alan “Okul öncesi dönem çocuklarının oyun eğilimleri, ebeveynlerin oyuna yönelik görüşleri ve ebeveynlerin oyuna katılımları ne düzeydedir?” sorusunu yanıtlamak amacıyla ölçek puanlarının ortalama, standart sapma değerleri, en düşük ve en yüksek puanları hesaplanarak ve Tablo 4.1’de sunulmuştur.

Tablo 4.1. *Ebeveynlerin Oyuna Yönelik Görüşleri, Ebeveyn Oyun Katılımı ve Çocukların Oyun Oynama Eğiliminin Betimleyici İstatistikleri*

	N	En		\bar{x}	Ss
		En düşük	yüksek		
Ebeveyn oyun katılımı	200	25,00	60,00	39,17	5,92
Çocuk oyun eğilimi	200	59,00	111,00	86,99	10,37
Ebeveyn oyun olumlu görüş	200	8,00	24,00	20,43	2,52
Ebeveyn oyun olumsuz görüş	200	6,00	22,00	11,87	2,42

Tablo 4.1. incelendiğinde oyun eğilimi puanlarının en düşük puan 59, en yüksek puan 111 olduğu ve oyun eğilimi puan ortalamalarının 86.99 olduğu anlaşılmaktadır. Ebeveyn oyun katılımı ölçeğinden alınan puan ortalaması 39.17 iken en düşük puan 25 en yüksek puanın 60 olduğu görülmektedir. Ebeveynlerin oyuna yönelik olumlu görüşlerinde en düşük puan 8, en yüksek puan 24 olduğu ve ortalaması 20.43 olduğu anlaşılmaktadır. Ebeveynlerin oyuna yönelik olumsuz görüşlerinde en düşük puan 6, en yüksek puan 22 ve puan ortalamasının 11.87 olduğu görülmektedir.

4.2. Babaların Oyuna Yönelik Olumlu Görüş Algıları ile Oyuna Katılımları Arasında İlişkiyi İncelemek İsteyen İkinci Alt Probleme Ait Bulgular

Araştırmanın “Ebeveynlerin oyuna yönelik olumlu görüşleri ile oyun eğilimleri, çocukları ile akademik oyun oynamaları, çocukları ile sosyo-dramatik oyun oynamaları, çocuklarının oyununu teşvik etmeleri ve toplam oyun katılımları arasında ilişki var mıdır?” şeklindeki alt problemine yanıt aramak için Spearman Korelasyon analizi hesaplanmış ve Tablo 4.2.’de sunulmuştur.

Tablo 4.2. Ebeveynlerin Oyuna Yönelik Olumlu Görüşleri ile Oyun Eğilimi Arasındaki Spearman Korelasyon Analizi

		Akademik oyun	Oyunu teşvik	Sosyo- dramatik- hareketli oyun	Oyun eğilimi	Oyun katılımı
Oyun olumlu görüş	<i>R</i>	,315**	,294**	,301**	,401**	,398**
	<i>P</i>	,000	,000	,000	,000	,000
	<i>N</i>	200	200	200	200	200

*p<0.05

Tablo 4.2. incelendiğinde ebeveynlerin oyuna yönelik olumlu görüşe sahip olmaları ile çocukları ile akademik oyuna katılımları ($r = -.31, p = .000$); sosyo-dramatik ve hareketli oyuna katılımları ($r = -.30, p = .000$); çocuklarının oyunlarını teşvikleri ($r = -.29, p = .000$); çocukların oyun eğilimleri ($r = -.40, p = .000$); ve ebeveynlerin oyuna katılım toplam ($r = -.39, p = .000$); puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı, pozitif yönde zayıf ilişkiler olduğu anlaşılmaktadır.

4.3. Babaların Oyuna Yönelik Olumsuz Görüş Algıları ile Oyuna Katılımları Arasında İlişkiyi İncelemek İsteyen Üçüncü Alt Probleme Ait Bulgular

Araştırmanın “Ebeveynlerin oyuna yönelik olumsuz görüşleri ile oyun eğilimleri, çocukları ile akademik oyun oynamaları, çocukları ile sosyo-dramatik oyun oynamaları, çocuklarının oyununu teşvik etmeleri ve toplam oyun katılımları arasında ilişki var mıdır?” şeklindeki alt problemine yanıt aramak için Spearman Korelasyon analizi hesaplanmış ve Tablo 4.3.’de sunulmuştur.

Tablo 4.3. Ebeveynlerin Oyuna Yönelik Olumsuz Görüşleri ile Oyun Eğilimi Arasındaki Spearman Korelasyon Analizi

		Akademik oyun	Oyunu teşvik	Sosyo- dramatik- hareketli oyun	Oyun eğilimi	Oyun katılımı
Oyun olumsuz görüş	<i>r</i>	-,210**	,006	-,096	-,061	-,142*
	<i>p</i>	,003	,928	,176	,388	,045
	<i>n</i>	200	200	200	200	200

*p<0.05

Tablo 4.3 incelendiğinde ebeveynlerin oyuna yönelik olumsuz görüşe sahip olmaları ile çocukları ile akademik oyuna katılımları ($r = -.21, p = .003$) ve oyuna katılım toplam ($r = -.14, p = .04$) puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı, negatif yönde zayıf ilişkiler olduğu anlaşılmaktadır. Ebeveynlerin oyuna yönelik olumsuz görüşe sahip olmaları ile sosyo-dramatik ve hareketli oyuna katılımları çocuklarının oyunlarını teşvikleri ve çocukların oyun eğilim puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı, bir ilişki bulunmamaktadır.

Araştırmanın “Ebeveynlerin oyuna katılımları ile çocukların oyun eğilimleri arasında ilişki var mıdır? “ şeklindeki alt problemine yanıt aramak için Spearman Korelasyon analizi hesaplanmış ve Tablo 4.4’te sunulmuştur.

Tablo 4.4. *Ebeveynlerin Oyuna Katılımı ile Çocukların Oyun Eğilimi Arasındaki Spearman Korelasyon Analizi*

		Oyun katılımı
Oyun eğilimi	<i>R</i>	,411**
	<i>P</i>	,000
	<i>N</i>	200

* $p < 0.05$

Tablo 4.4. incelendiğinde ebeveynlerin oyuna katılımı ile çocukları oyun eğilimleri arasında ($r = .41, p = .000$) istatistiksel olarak anlamlı, pozitif yönlü bir ilişki bulunmaktadır.

4.4. Babaların Eğitim Düzeylerine ve Gelir Algılarına Göre Oyun Görüşlerini İnceleyen Alt Probleme Ait Bulgular

Araştırmada “Ebeveynlerin algıladıkları gelir durumuna göre oyunla ilgili görüşleri farklılaşmakta mıdır?” sorusuna yanıt aramak için Mann Whitney U analizi yapılmış ve Tablo 4.5.’te sunulmuştur.

Tablo 4.5. Ebeveynlerin Algıladıkları Gelir Durumuna Göre Oyunla İlgili Görüşleri Farklılaşması İçin Mann Whitney U Analizi

Grup		N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	P	η^2
Oyun olumlu görüş	Lisans lisans üstü	95	101,09	9603,50	4931,500	,888	
	Lise ve daha az	105	99,97	10496,50			
Grup		N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	P	η^2
Oyun olumsuz görüş	Lisans lisans üstü	95	82,57	7844,00	3284,000	,000	0,29
	Lise ve daha az	105	116,72	12256,00			
Grup		N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	P	η^2
Oyun katılımı	Lisans lisans üstü	95	103,84	9864,50	4670,50	,437	
	Lise ve daha az	105	97,48	10235,50			

* $p < 0.05$

Araştırma grubunda lise ve daha az eğitim düzeyine sahip ebeveynlerin oyuna yönelik olumlu görüş sıra ortalaması 99 iken lisans ve lisansüstü eğitim düzeyindeki ebeveynlerin 101'dir. Lise ve daha az eğitim düzeyine sahip ebeveynler ve lisans ve lisansüstü eğitim düzeyine sahip ebeveynlerin oyuna yönelik olumlu görüş sıra ortalamaları arasında istatistiksek olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($U=4931,500, p > 0.05$).

Tablo 4.5. incelendiğinde lise ve daha az eğitim düzeyine sahip ebeveynlerin oyuna yönelik olumsuz görüş sıra ortalaması 116 iken lisans ve lisans üstü eğitim düzeyindeki ebeveynlerin 82'dir. Lise ve daha az eğitim düzeyine sahip ebeveynler ve lisans ve lisansüstü eğitim düzeyine sahip ebeveynlerin oyuna yönelik olumsuz görüş sıra ortalamaları arasında istatistiksek olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($U=3284,000, p < 0.05$). Tespit edilen bu farkın etki büyüklüğü değeri $\eta^2 = 0.29$ olarak hesaplanmıştır. Bu farkın düşük bir etkiye sahip olduğu ve toplam varyansın %12'sinin ebeveyn eğitim durumu tarafından açıklandığını göstermektedir.

Tablo 4.5. incelendiğinde lise ve daha az eğitim düzeyine sahip ebeveynlerin oyuna katılımı sıra ortalaması 97 iken lisans ve lisans üstü eğitim düzeyindeki ebeveynlerin 103'tür. Lise ve daha az eğitim düzeyine sahip ebeveynler ve lisans ve lisansüstü eğitim

düzeyine sahip ebeveynlerin oyuna katılım sıra ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($U=4670,50$, $p>0.05$).

BEŞİNCİ BÖLÜM: SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

Bu bölümde, çalışmadan elde edilen bulgulardan hareketle sonuçlar çıkarılmakta ve bu sonuçlara dayalı olarak önerilerde bulunulmaktadır.

Bu araştırmadan elde edilmiş olan bulgulardan ilki çalışmaya katılan ebeveynlerin oyuna yönelik olumlu görüş puanlarının olumsuz görüş puanlarından daha yüksek olmasıdır. Alan taraması incelendiğinde babaların çocukları ile zaman geçirmek istedikleri, fiziksel bakım, beslenme vb. onlarla vakit geçirirken pasif şekilde sorumluluk almak yerine ; oyun oynamak, resim yapmak ve deney yapmak, kitap okumak, sohbet etmek, alışveriş yapmak, hayvanat bahçesine, parklara, pikniklere, gruplara gitmek gibi daha aktif etkinliklere katılmaya hazır oldukları söylenebilir (Tezel Şahin, Akıncı Coşgun ve Aydın Kılıç, 2017). 3-6 yaş arası çocukları olan babaların nitelikli zaman algılarına ilişkin görüşlerini belirlemek amacıyla yapılan araştırmada, babaların oyuna yönelik olumlu görüşleri olduğunu tespit etmişlerdir (Türkoğlu, Çeliköz ve Uslu, 2013). Deleş ve Kaytez (2020), okul öncesi dönemde çocuğu olan babaların babalık rolü algısı ile baba katılım durumları arasındaki ilişkiyi incelenmişler, araştırma sonucunda babalık rolü algısı yüksek ise baba katılım oranlarının da yüksek olacağını tespit etmişlerdir.

Araştırmadan elde edilmiş olan ikinci veri ebeveynlerin oyuna ilişkin olumlu görüş ve oyun katılımlarının ebeveyn eğitim durumuna göre farklılaşmadığını, oyuna ilişkin olumsuz görüşlerin ise lise ve daha az eğitim düzeyindeki ebeveynler lehine farklılaştığını göstermektedir. Alan yazında bazı araştırma sonuçları bu bulgular ile örtüşürken (İvrendi ve Işıkoğlu, 2008) örtüşmemektedir. Işıkoğlu ve İvrendi (2008) tarafından gerçekleştirilen araştırma bulguları ebeveynlerin oyun katılımlarının eğitim düzeyi yüksek ebeveynler lehine farklılaştığını göstermektedir. Yayla (2016), tarafından gerçekleştirilen araştırmadan elde edilen bulgular oyuna yönelik görüşler ve oyun katılımının baba eğitim durumuna göre farklılaştığını göstermektedir. Özkan (2014), çalışmasında deney grubundaki babaların “Çocuk Ebeveyn İlişki Ölçeği”nden aldıkları puanlarda baba öğrenim durumuna göre anlamlı bir fark olduğu saptamıştır. Bu fark babanın öğrenim düzeyi yükseldikçe çocuğuyla arasındaki çatışmanın azalmasıdır. Babanın eğitim düzeyi yükseldikçe aile katılımı ve baba rolü algısı da artmaktadır (Şahin ve Demiriz, 2014). Arabacı (2019), baba eğitiminin çocukların öz düzenleme becerilerine etkisi incelemiş ve babaların eğitim düzeyi arttıkça öz düzenlemenin olumlu yönde etkilendiği belirlenmiştir. Babaların eğitim düzeyi arttıkça, çocuklarına daha fazla öğrenme fırsatı sunar ve öz düzenlemeyi olumlu yönde etkileyebilir. Satılmış (2010), anne babaların babası üniversite mezunu çocuklarına

yönelik demokratik tutum algılarının, babası ilkököl mezunu çocuklara göre anlamlı düzeyde yüksek olduğu belirlenmiştir.

Kuruçırak (2010), üniversite mezunu babalar kendilerini çocukların bakımında diğer mezuniyet durumundaki babalara göre daha ilgili ve yeterli görmüşlerdir. Sımsıkı (2011), lisans ve üstü öğrenim düzeyindeki babaların, diğer eğitim düzeyindeki babalara göre katılım puanlarının daha yüksek olduğunu tespit etmiştir, babalık rolü algıları ile baba katılımı eğitimle doğru orantılı artmıştır (Deleş ve Kaytez, 2020). Gerçekleştirilen benzer araştırma sonuçları öğrenim düzeyi arttıkça babalığa yönelik ilgi, doyum ve tutumların da arttığını tespit etmişlerdir (Şahin ve Demiriz, 2014).

Araştırmanın üçüncü bulgusu babaların oyuna yönelik olumlu görüşe sahip olmaları ile çocukları ile akademik oyuna katılımları; sosyo-dramatik ve hareketli oyuna katılımları; çocuklarının oyunlarını teşvikleri; çocukların oyun eğilimleri ve ebeveynlerin oyuna katılım toplam arasında istatistiksel olarak anlamlı, pozitif yönde zayıf ilişkiler olduğu bulunmuştur.

Araştırmanın dördüncü bulgusu babaların oyuna yönelik olumsuz görüşe sahip olmaları ile çocukları ile akademik oyuna katılımları ve oyuna katılım arasında istatistiksel olarak anlamlı, negatif yönde zayıf ilişkiler tespit edilmiş, lakin sosyo-dramatik ve hareketli oyuna katılımları çocuklarının oyunlarını teşvikleri ve çocukların oyun eğilim puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı, bir ilişki bulunmamıştır.

Araştırmadan elde edilmiş bulgular babaların oyuna katılımı ile çocukları oyun eğilimleri arasında pozitif yönlü ve anlamlı bir ilişki olduğunu göstermektedir. Işıkoğlu ve Bora İvrendi (2008), anne babaların çocukların oyunlarına katılarak ve onlarla oynayarak sıra bekleme, yardım etme ve yardım isteme gibi sosyal davranışlara model olduklarını ve hayali oyunları teşvik ettiklerini belirtmişlerdir. Özyürek ve Gürleyik (2016) yılında yaptıkları araştırmada çocukların genellikle evde anne-babalarını oyun arkadaşı olarak tercih ettikleri belirlenmiştir ve araştırma sonucuna göre çocuklar anne babalarıyla en çok evcilik oyunu ve oyuncakları, araba oyuncakları, top ve hamur oynamaktadırlar. Benzer çalışmaların bu bulguyu desteklediği görülmektedir.

Araştırmadan elde edilmiş olan bir diğer bulgu ebeveynlerin oyuna ilişkin olumlu görüş ve oyun katılımlarının ebeveyn eğitim durumuna göre farklılaşmadığını, oyuna ilişkin olumsuz görüşlerin ise lise ve daha az eğitim düzeyindeki ebeveynler lehine farklılaştığını göstermektedir. Benzer bir araştırmada baba katılımının duygu düzenleme ve kişilerarası problemlerle olan ilişkisinde erken dönem uyumsuzluk şemalarının aracı rolü incelenmiş ve babaların eğitim seviyelerinin baba katılımını etkilemediği bulunmuştur

(Bağçivan, 2020). Babanın öğrenim düzeyi arttıkça babaların babalığın getirilerine daha iyi uyum sağlayabildikleri tespit edilmiştir (Gözübüyük ve Özbey, 2020). Bu araştırmaların ışığında eğitim düzeyi azaldıkça babaların olumsuz görüşe sahip olması beklenebilir. Alan taramasında farklı sonuçlara ulaşılmıştır, bu konu tartışmaya açıktır.

Araştırma da babaların oyuna katılımı ile çocukları oyun eğilimleri arasında bir ilişki görülmemiştir. Literatür taramasında genel olarak babaların çocukların bütün gelişim alanlarına etkili olduğu düşünülürse, baba katılımının çocukların oyununa etki etmemesi tartışmaya açıktır.

5.1. Öneriler

1.Bu araştırmadan elde edilmiş olan veriler nicel yollarla edinilmiştir. Gelecek araştırmalarda gözlem, görüşme gibi nitel yollarla da veri toplanarak mevcut bulgular derinleştirilebilir.

2.Araştırmadan elde edilmiş olan veriler eğitim seviyesi yüksek olmayan babaların oyun görüşlerinin diğer babalara göre olumsuz olduğunu göstermektedir. Alt sosyoekonomik düzeydeki babaların oyunun çocuğun gelişim ve öğrenmesindeki yeri konularında yapılacak atölye çalışmaları ya da seminerlerle desteklenmesi önemli görülmektedir.

KAYNAKÇA

- Akaroğlu, G., Dağ, N., Beserek, S., Selvi, M., ve Altıparmak, Ő. (2019). Ebeveyn ocuk iletişiminde oyunun rolü. *Karatay Sosyal Araştırmalar Dergisi*, S 3:ISSN:2651-4605. , 208-228.
- Aksoy, A. B. ve Dere ifti, H. (2020). *Erken ocukluk döneminde oyun*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Aksoy, A. B. ve Tatlı, S. (2019). Okul ncesi dönem çocuğu olan babaların çocuklarıyla olan iliŐkileri ile babalık rolü algıları arasındaki ilişkinin bazı deđiŐkenler açısından incelenmesi. *KÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 1 , 1-22.
- Alisinanoğlu, F. (2003). Çocukların denetim odağı ile algıladıkları anne tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesi (ocukların denetim odağı ile anne tutumları). *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 1 , 97-108.
- Arabacı, F. (2019). *Okul ncesi eğitim kurumlarına devam eden 48- 72 ay arası çocukların öz-düzenleme becerilerinin incelenmesi: Karaman ili rneği*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Arabacı, N. (2011). *Anne-baba-ocuk iletişimini değerlendirme aracının (ABİDA) geliŐtirilmesi ve anne-baba-ocuk iletişiminin bazı deđiŐkenler açısından incelenmesi*. Yayımlanmamış doktora tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Arıcı Özcan, N. ve elik, E. (2018). Üniversite rencilerinde riskli davranışlar ve ve duygu düzenleme güçlüünün yordayıcısı olarak algılanan ebeveynlik tarzları. *Kadem Kadın Araştırmaları Dergisi IV*, 1 , 21-49.
- Aslan, N., ve Arslan Cansever, B. (2007). Okuldaki sosyal etkinliklere katılımda ebeveyn ocuk etkileşimi (kültürlerarası bir karŐılaŐtırma). *Ege Eğitim Dergisi*, 8(1) , 113-130.
- Aytekin, ., Artan, İ., Bencik Kangal, S., Çalışandemir, F., ve Özkızıklı, S. (2016). Çocukların anne babalarına yönelik algılarının incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* ISSN:1302-8944, 168-188.
- Bağıvan, M. (2020). *Baba katılımının duygu düzenleme ve kişiler arası problemlerle olan ilişkisinde erken dönem uyumsuz Şemaların aracı rolü*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Başaran, M. ve Aksoy, A. B. (2020). Anne-babaların korona-virüs (covid-19) salgını sürecinde aile yaŐantılarına ilişkin görüşleri. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 13(71) , 668-678.
- Bedge, Z. ve Özyürek, A. (2016). Öğretmen ve anne baba tutumlarının okul öncesi dönem çocuklarının problem çözme becerilerine etkisi. *Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5(1), 204-232.
- Bora İvrendi, A. ve IŐikođlu, N. (2008). Erken ocukluk döneminde çocuğu olan anne ve babaların oyuna yönelik görüşlerinin incelenmesi. *ađdaŐ Eğitim Dergisi*, 24, 4-12.

- Boz, M., Uludağ, G. ve Tokuç, H. (2018). Aile katılımlı sosyal beceri oyunlarının okul öncesi dönemdeki çocukların sosyal becerilerine etkisi. *Gazi University Journal of Gazi Educational Faculty (GUJGEF)*, 38(1), 137-158.
- Deleş, B. ve Kaytez, N. (2020). Okul öncesi dönemde çocuğu olan babaların babalık rolü algısı ile baba katılım durumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Ekev Akademi Dergisi*, 84, 101-116.
- Demirkaynak, Ö.ve Hasipek, S. (2006). Demirkaynak, Ö., Aktas, N. ve Hasipek, S 3-6 yaş grubunda çocuğu olan annelerin beslenme bilgi düzeyleri ve beslenme alışkanlıkları. *Avrupa Birliği Sürecinde Okul Öncesi Eğitimin Geleceği Sempozyumu* (s. 112-123). İstanbul: Ya-pa Yayın Pazarlama.
- Dereli, E.ve Koçak, N. (2005). Okul öncesi eğitime devam eden 4-6 yaş arasındaki çocukların ifade edici dil düzeylerinin bakım tarzı ve anne- baba eğitim düzeyi açısından incelenmesi (Konya İli Örneği). *Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 246-253.
- Eminoğlu, B. (2007). *Dört-beş yaş çocuklarının sosyal davranışları ile ebeveyn davranışları arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Erbay, F. ve Saltalı, N. (2012). Altı yaş çocuklarının günlük yaşantılarında oyunun yeri ve annelerin oyun algısı. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 13 (2), 249-264. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/en/pub/kefad/issue/59489/854988>
- Ersan, C. (2015). Babalara verilen dil eğitim programının çocukların alıcı dil gelişimine etkisi. *Eğitim ve Bilim*, 40 (180) , 51-71.
- Gözübüyük, A.ve Özbey, S. (2020). Okul öncesi dönem çocuklarının motivasyon düzeyleri ile baba-çocuk ilişkisi arasındaki ilişkinin incelenmesi. *IBAD Sosyal Bilimler Dergisi*.DOI: 10.21733/ibad.763103, 23-37.
- Gökdoğan, Ç., Korkmaz, N. H. ve Derman, M. T. (2019). Otomotiv sanayinde üretim işçisi olarak çalışan babaların 5-6 yaş çocuklarının günlük yaşantısında oyunun yerine yönelik algıları. *Uluslararası Erken Çocukluk Eğitimi Çalışmaları Dergisi*, 4(1), 1-12.
- Gülay Ogelman, H., Aytaç, P., Erol, A., Erdentuğ, F. G., Akdeniz Yolaç, Ö.ve Güner Özbilenler, M. (2019). Anne-baba ve çocuk görüşleri doğrultusunda oyun. *IAAOJ Sosyal Bilimler Dergisi*, V/2 , 65-87.
- Günalp, A. (2007). *Farklı anne baba tutumlarının okul öncesi eğitim çağındaki çocukların özgüven duygusunun gelişimine etkisi*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

- Gürleyik, S.ve Özyürek, A. (2016). Anne babaların okul öncesi dönem çocukları ile etkileşimlerinde oyunun yeri. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 9(42), Issn: 1307-9581 , 1283-1289.
- Gürsoy, F.ve Yıldız-Bıçakçı, M. (2006). Çocuğu okul öncesi eğitim kurumuna devam eden anne babaların eğitim gereksinimlerinin belirlenmesi. *Avrupa Birliği Sürecinde Okul Öncesi Eğitimin Geleceği Sempozyumu* (s. 296-310). İstanbul: Ya-Pa Yayın Pazarlama.
- Gürşimşek, İ., Kefi, S.ve Girgin, G. (2007). Okul öncesi eğitime babaların katılım düzeyi ile ilişkili değişkenlerin incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (H. U. Journal of Education)*, 33, 181 - 191.
- Işıkoğlu, N.ve Bora İvrendi, A. (2008). Anne ve babaların oyuna katılımı. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24(2), 47-57.
- Keleş, S.ve Yurt, Ö. (2017). An investigation of playfulness of pre-school children in Turkey. *Early Child Development and Care*, 187(8), 1372-1387.
- Keski, Y.ve Aykaç, M. (2014). İletişim engellerinin aile içi iletişime etkisini incelemeye yaratıcı drama yönteminin kullanımına ilişkin katılımcı görüşleri. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 3, 121-143.
- Koçyiğit, S. ve Başara Baydilek, N. (2015). Okul öncesi dönemdeki çocukların oyun algılarının belirlenmesi. *YYÜ Eğitim Fakültesi Dergisi (YYU Journal Of Education Faculty)*, 7(1), 1-26.
- Koçyiğit, S., Sezer, T.ve Yılmaz, E. (2015). 60-72 Aylık çocukların sosyal yetkinlik ve duygu düzenleme becerileri ile oyun becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Hasan Âli Yücel Eğitim Fakültesi Dergisi*, 21(1), 287-300.
- Koçyiğit, S., Türker, S. ve Yılmaz, E. (2016). 5-6 yaş grubu çocukların oyun becerileri ile aile-çocuk iletişimleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *AİBÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 16(2) , 185-204.
- Kozikoğlu, İ. (2019). Okul öğretmenlerinin çocuk hakları ve çocuk katılım hakkına ilişkin görüşlerinin incelenmesi. *Erken Çocukluk Çalışmaları Dergisi*, 3 (2) , 380-405.
- Kuruçırak, Ş. (2010). *4-12 Aylık bebeği olan babaların, babalık rolü algısı ile bebek bakımına katılımı arasındaki ilişki. yüksek lisans tezi*. Antalya: Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Kuzucu, Y. (2011). Değişen babalık rolü ve çocuk gelişimine etkisi. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi* , 79-91.
- Mart, M.ve Kesicioğlu, O. S. (2020). COVID-19 pandemi sürecinde ailelerin evde oyun oynamaya ilişkin görüşleri. *TurkishStudies.ISSN:1308-2140* , 945-958.
- MEB, (2013). Milli eğitim bakanlığı okul öncesi eğitimi programı.

- Mercan, Z.ve Tezel Şahin, F. (2017). Babalık rolü ve farklı kültürlerde babalık rolü Algısı. *Uluslararası Erken Çocukluk Eğitimi Çalışmaları Dergisi*, 2(2), 1-10.
- Nilüfer, G.ve Canel Çınarbaş, D. (2018). Doğum sırası, algılanan ebeveynlik biçimleri ve erken dönem uyumsuz şemalar arasındaki ilişki. *Çocuk ve Gençlik Ruh Sağlığı Dergisi*, 25(2) , 126-139.
- Özbey, S. (2010). Okul öncesi çocuklarda uyum ve davranış problemleriyle başa çıkmada ailenin rolü. *Aile ve Toplum Dergisi*, 6(21) , 9-16.
- Özkan, T. (2014). *Çocuğu okul öncesi eğitim kurumuna devam eden babalara uygulanan baba katılım programının baba-çocuk ilişkisi üzerine etkisi*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Özmen Alkan, E. (2018). Aile parçalanmasının çocuğun okul başarısına etkisi: Trabzon Örneği. *Karadeniz Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 4/5 , 167-225.
- Özyürek A. ve Gürleyik S. (2016) Anne babaların okul öncesi dönem çocukları ile etkileşimlerinde oyunun yeri. *uluslararası sosyal araştırmalar dergisi (TheJournal of International SocialResearch)*, 9(42). Issn: 1307-9581
- Satılmış, M. (2010). *Öğrencilerin mükemmeliyetçilik tutumları ile anne baba tutumlarının karşılaştırmalı incelenmesi*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Sımsıkı, H. (2011). *Baba katılımının ebeveyn tutumu, bağlanma stili ve çift uyumu açısından incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Şahin, H.ve Demiriz, S. (2014). Şahin, H. ve Demiriz, S Beş altı yaşında çocuğu olan babaların, babalık rolünü algılamaları ile aile katılım çalışmalarını gerçekleştirmeleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 18(1), 273-294.
- Taşkın, N. (2011). Çocukların gelişiminde katkıları unutilanlar: babalar. *Eğitim Bir Sen Dergisi*, 20, 43-47.
- Taşkın, N. ve Erkan, S. (2009). Babalara verilen eğitimin babaların çocuklarıyla ilgilenmelerine etkisi: deneysel bir çalışma. *Hacettepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dergisi*, 37, 136-148.
- Taymaz Sarı, O., Biçer, E. ve Kasım, D. (2017). Gelişimsel sorunları olan çocuklarda oyun temelli ev ve çocuk merkezli eğitim programının etkililiği üzerine çalışma. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* , 960-981.
- Telli, A. A. (2014). *3-6 yaş grubu çocuğu olan babaların babalık rolü algısı ve etkileyen faktörlerin belirlenmesi*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Atatürk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
- Terkoçin, S., Alagöz, N.ve Boğa, E. (2020). Okul öncesi dönem çocuklarının pandemi sürecinde (covid-19)davranış değişiklikleri ve farkındalık düzeylerinin anne görüşlerine başvurularak incelenmesi. *Turkish Studies,ISSN:1308-2140* , 1017-1036.

- Tezel Şahin, F. (2011). Sosyal değişim sürecinde değişen babalık rolü. *Uluslararası Asya ve Kuzey Afrika Çalışmaları Kongresi "Kültürel Değişim, Gelişim ve Hareketlilik"* (s. 765-780). Ankara: Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Yayınları.
- Tezel Şahin, F. ve Özbey, S. (2007). Aile eğitim programlarına niçin gereksinim duyulmuştur? aile eğitim programları neden önemlidir? *Aile ve Toplum Dergisi*, 3 (12), 7-12.
- Tezel Şahin, F. ve Özyürek, A. (2008). 5-6 Yaş grubu çocuğa sahip ebeveynlerin demografik özelliklerinin çocuk yetiştirme tutumlarına etkisinin incelenmesi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 395-414.
- Tezel Şahin, F. ve Özyürek, A. (2010). *Anne baba eğitimi ve okul öncesinde aile katılımı*. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.
- Tezel Şahin, F., Akıncı Coşgun, A., ve Aydın Kılıç, Z. (2017). Babaların çocuklarıyla vakit geçirme durumlarına ilişkin görüşlerinin incelenmesi. *4. Uluslararası Okul Öncesi Eğitimi Kongresi* (s. 319-343). Ankara: GEFAD / GUJGEF 37(1).
- Türkoğlu, B., Çeliköz, N. ve Uslu, M. (2013). 3-6 Yaş aralığında çocuğu olan babaların nitelikli zaman algılarına dair görüşleri. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 54-71.
- Türkoğlu, D. ve Gültekin Akduman, G. (2015). Okul öncesi dönem çocuğu olan babaların babalık rolü algısı ile çocuklarının sosyal becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *KSBD, Hüseyin Hüsnü Tekişik Özel Sayısı*, 1, 223-240.
- Uyanık Balat, G. (2007). İlköğretime başlayan çocukların anne-babalarının çocuk yetiştirme tutumlarının okul öncesi eğitimden yararlanma düzeylerine göre incelenmesi. *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 89-97.
- Uzun, H. ve Baran, G. (2019). Babaların okul öncesi dönemdeki çocuklarıyla ilişkisinin bazı değişkenlere göre incelenmesi. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 47-60.
- Uzun, H., Simsar, A. ve Karaca, N. H. (2019). Türkiye’de erken çocukluk döneminde baba çocuk ilişkisi konusunda hazırlanan lisansüstü tezlerin incelenmesi. *E-Kafkas Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 6(2), 1-8.
- Ünüvar, P. ve Senemoğlu, N. (2010). Babaların 3-6 yaş grubu çocuklarıyla geçirdikleri zamanın niteliğini geliştirme. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, sayı27, 55-66.
- Weisberg, D. S., Zosh, J. M., Hirsh-Pasek, K. ve Golinkoff, R. M. (2013). Talking it up: play, language development, and the role of adult support. *American Journal of Play*, 6(1), 39-54.
- Yalman Polatlar, D. (2021). (ed) *Erken çocuklukta oyun gelişimi ve eğitimi*. Ankara: Pegem Akademi Yayınevi.
- Yavuzer, H. (2001). *Yaygın anne baba tutumları. anne-baba okulu*. İstanbul: Remzi Kitabevi.

Yayla, M. (2016). *Ebeveynlerin çocuk oyunları hakkındaki görüşleri ve çocuklarının oyunlarına katılımları ile ebeveyn çocuk yetiştirme tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Denizli.

Yılmaz Bolat, E. (2018). Anne baba tutumlarının çocukların sosyal becerileri üzerindeki etkisi. *Uluslararası Çocuk Edebiyatı ve Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 32-38.

EKLER

EK-1 Milli Eğitim Müdürlüğü Anket Uygulama İzni

08:40 4.5G

← evrak1_31178045419... 📎 +

 T.C.
DENİZLİ VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

Sayı : E-16605029-44-35752314 28/10/2021
Konu : Anket Uygulama İzni

VALİLİK MAKAMINA

İlgi : Pamukkale Üniversitesi Rektörlüğünün 15.10.2021 tarihli ve 116959 sayılı yazıları.

Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı Okul Öncesi Eğitimi (İ.Ö.) Tezsiz Yüksek Lisans Programı öğrencisi Özlem DEDE, "Babaların Evde Oyuna Katılımı İle Çocukların Oyun Eğilimleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi" konulu proje çalışmasına yönelik hazırlanmış anket/ölçek formlarını İlgi yazı gereği Müdürlüğümüze bağlı Denizli ili Merkezefendi ve Pamukkale ilçelerinde bulunan okul öncesi eğitim kurumlarında öğrenim gören öğrencilerin velilerine uygulamak istemektedir.

Yukarıda adı geçen müracaat ile ilgili (Lisans/Lisansüstü/Doktora) öğrencileri ve Öğretim Görevlilerinin ilgi yazıları ekinde belirtmiş oldukları okullarda, (Ortaöğretim/İlköğretim/Okulöncesi) konuları ile ilgili anket çalışmalarının 2020/2 Nolu "Araştırma Uygulamalarının" Genelgesinde belirtilen esaslar gereğince; Okul ve kurumların eğitim-öğretim faaliyetlerini aksatmayacak şekilde yüz yüze eğitim öğretime ara verilmesigöz önüne alınarak örgün eğitimin 2021/2022 eğitim-öğretim yılı içinde tam olarak başlamasıyla birlikte denetimi ilçe millî eğitim müdürlükleri ve okul/kurum idaresinde olmak üzere, kurum faaliyetlerini aksatmadan, gönüllülük esasına göre, onaylı bir örneği Müdürlüğümüzde muhafaza edilen ve uygulama sırasında da mühürlü ve imzalı örnekten çoğaltılan veri toplama araçlarının uygulanması, ilgili genelgenin 28. Maddesi ve "Araştırma İzni Başvuru Taahhütnamesi"nin 16. Maddesi gereği **sonuç raporunun çalışma bitiminden itibaren 30 gün içerisinde kurumunuz aracılığı ile gönderilmesi** Müdürlüğümüzce uygun görülmüştür.

Olurlarınıza arz ederim.

Şener BAYRAM
İl Millî Eğitim Müdür V.

OLUR
28/10/2021
Hakkı ÜNAL
Vali a.
Vali Yardımcısı

T.C.
DENİZLİ VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

Adres : M.AkifErsoy Mah. 29 Ekim Bulv.No:174/1 Merkezefendi/DENİZLİ
elektronik imza ile imzalanmıştır.

Belge Doğrulama Adresi : <https://www.turkiye.gov.tr/meb-ebys>
Bilgi için:Hüseyin ERKOÇ-V.H.K.İ. / Sefa GELMİŞ-Şef

Internet Adresi: <http://denizli.meb.gov.tr>

E-Posta: ab20@meb.gov.tr
Kep Adresi : meb@hs01.kep.tr

Telefon No : 0 (258) 234 20 95
Faks : 0 (258)234 20 99

Bu belge güvenli

PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜNE

Kurumunuzca Müdürlüğümüzden talep edilen araştırma isteklerine ait Makam Onayı ve Müdürlüğümüzce Onay verilen anket formları ekte gönderilmiştir.
Gereğini rica ederim.

Hakkı ÜNAL
Vali a.
Vali Yardımcısı

Ek:
1-Anket Formları

EK-2 Pamukkale Üniversitesi Yayın Etiği İzni

Evrak Tarih ve Sayısı: 22.11.2021-E.131509

T.C.
PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ
Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu

Sayı : E-93803232-622.02-131509
Konu : Özlem DEDE

22.11.2021

DAĞITIM YERLERİNE

78.190.180.31

İlgide kayıtlı başvurunuz 17/11/2021 tarih ve 21-13 toplantı/karar nolu etik kurul toplantısında görüşülmüş olup, alınan karar ekte sunulmuştur.

23.11.2021

Gereği için bilgilerinize arz ederim.

Prof. Dr. Ertuğrul İŞLER
Kurul Başkanı

Ek: Karar (1 sayfa)

Dağıtım:
Gereği:
Eğitim Bilimleri Enstitüsüne

Bilgi:
Sayın Doç. Dr. Atiye ADAK ÖZDEMİR

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.
Belge Doğrulama Kodu :BSLNZV7R5L Pin Kodu :21582 Belge Takip Adresi : <https://www.nirkiye.gov.tr/pau-ebys>
Adres: Pamukkale Üniversitesi Kimlikli Merkez Kampüsü Bilgi için: Aysen TOSUN
Telefon: 0 (258) 0 Faks: 0 (258) 0 Unvan: Birim Evrak Sorumlusu
e-Posta: info@pamukkale.edu.tr Elektronik Ağ: <http://www.pau.edu.tr>
Kep Adresi: paurektorluk@hs01.kep.tr Tel No: 2582961803

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Evrak Tarih ve Sayısı: 22.11.2021-E.131509

T.C.
PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL VE BEŞERİ BİLİMLERİ BİLİMSEL ARAŞTIRMA VE YAYIN ETİĞİ KURULU

SAYI: 68282350/22021/G021

Toplantı Tarihi : 17.11.2021
Toplantı Sayısı : 21
Toplantı Saati : 15:00

78.190.180.31
898
23.11.2021

KARAR 13- Üniversitemiz Eğitim Bilimler Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı Okul Öncesi Eğitimi Tezsiz Yüksek Lisans Programı 202106050 numaralı öğrencisi Özlem DEDE'nin danışmanı Doç.Dr. Atiye ADAK ÖZDEMİR'in gözetiminde "*Babaların Evde Oyuna Katılımı ile Çocukların Oyun Eğilimleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*" konulu proje çalışması yönelik başvuru formunun usul ve etik açıdan verdiği beyan ve ekler tetkik edilmiş olup; proje sahibinin, başvurusunda yer alan bilgi, belge ve taahhütnamelere uygun bilimsel davranışlar sergileyeceği kanaati oluşmuştur. İş bu karar oy birliği ile alınmıştır.

ASLI GİBİDİR
17.11.2021
Prof. Dr. Ertuğrul İŞLER
Başkan

EK-3 Ölçek Kullanım İzinleri

07:51 4.5G 07:53 4.5G

← [Download] [Trash] [Mail] [More] ← [Download] [Trash] [Mail] [More]

ASIYE İVRENDİ 3 gün önce
Alicılar: ben ▾

Kullanabilirsiniz Özlem. Ekte gönderiyorum. İyi çalışmalar

Prof. Dr. Asiye İvrendi
Pamukkale University
Education Faculty
Department of Elementary Education
Preschool Education Program
Denizli-Turkey

2021-10-01 17:51, Ozlem DEDE yazmış:

Degerli hocam iyi calismalar,
Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri
Enstitüsü Temel Eğitim Bölümü Tezsiz Yüksek
Lisans öğrencisi Özlem Dede'yim. " Babaların
evde oyuna katılımı ile çocukların
oyun eğilimleri arasında bir ilişki
var mıdır?" adlı proje çalışması
için, geliştirdiğiniz "Oyuna Katılım
Ölçeği"ni kullanmak istiyorum.
İzin verirseniz , anketin tam halini
gönderir misiniz?
Gereğini bilgilerinize sunuyorum.
Saygılarımla...

EBEVEYNLERİN ÇOCUK OYUNLARI HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ
Bu form çocuklarınızın oyunlarına yönelik düşüncelerinizi ölçmektedir. Sorulara şüphesiz cevap vermeniz
özelliktir. Teşekkürler

1. Yaşınız: 2. Cinsiyetiniz: () Bayan () Bay
3. Mesleğiniz: 4. En son mezun olduğunuz okul:

5. Aylık oynama geleneğiniz:

6. Kaç çocuğunuz var:

7. Anabildiğiniz ana sınıfına devam eden çocuğunuzun yaşı/ cinsiyeti:

8. Var ise diğer çocuklarınızın yaşları ve cinsiyetleri:

9. Ailede çalışan kişiler: a) Sadece anne b) Sadece baba c) Anne-baba çalışıyor d) Anne / baba çalışmıyor

10. Çocuğunuzun bu oyunlara ne kadar ilgisiz olduğunu belirtiniz:

Sadiye keleş 8 Eyl
Sevgili Özlem, Projenizde başarılar diliyorum.
Çocuklar için Oyun Oynama Eğilimi Ölçeği'nin

Ozlem DEDE 13 Eyl
Alicılar: Sadiye ▾

Hocam çok hızlı cevap vermissiniz ,çok çok teşekkür ederim. Gec gördüğüm için gec cevap yazdım kusura bakmayın. İyi dileklerinizi için teşekkür ederim:)

8 Eyl 2021 Çar 12:07 tarihinde Sadiye keleş <sadiyekeles@gmail.com> şunu yazdı:

[Alıntılanan metni gizle](#)

Sevgili Özlem,

Projenizde başarılar diliyorum. Çocuklar için Oyun Oynama Eğilimi Ölçeği'nin özelliklerini ve atıf yapabileceğiniz kaynakları e-postanın ataç kısmında bulabilirsiniz.

Çocuklar için Oyun Oynama Eğilimi Ölçeği'nin maddeleri, faktörleri ve ters maddeleri ile geçerlik - güvenirlik puanlarının olduğu özgün makale ekte yer almaktadır. Faktör isimlerini ise aşağıda yer verdiğimiz şekildedir.

Fiziksel Kendiliğindenlik: 2, 4, 6, 13.
Sosyal Kendiliğindenlik: 9, 11, 12, 14, 17.
Dilsel Kendiliğindenlik: 15, 16*

III O < III O <

EK-4 Ölçek Kullanım İzinleri

07:53

 Özlem Yurt 17 Eyl

Alicılar: ben ▾

Merhabalar,

Öncelikle çalışmamıza göstermiş olduğunuz ilgiye teşekkür ederiz. EK'te ölçeği paylaşıyorum. Sizden ricamız çalışmanız yayınlandığı takdirde bizimle paylaşmanız.

Kolaylıklar ve iyi çalışmalar dilerim.

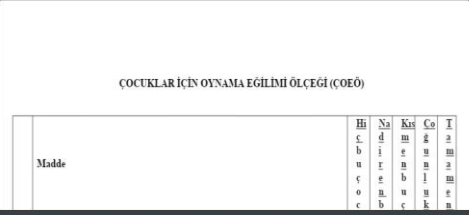
Ozlem DEDE <ozlemguven5@gmail.com>, 8 Eyl 2021 Çar, 09:21 tarihinde şunu yazdı:

[Alıntılanan metni göster](#)

—

Doç. Dr. Özlem YURT TARAKÇI

Trabzon Üniversitesi
Fatih Eğitim Fakültesi
Okul Öncesi Eğitimi ABD

 ÇOCUKLA...LÇEĞİ.doc

EK-5 Ölçek Kullanım İzinleri

